

Danmarkshistorien, at en lov skal ændres, fordi Højesteret har stemplet den som grundlovsstridig.

Lovforslaget indebærer en ophævelse af lovens §§ 6-10, og sådan er der altså nogen der har bestemt at det skal være.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ens taletid gør jo, at man ikke kan nævne alt, hvad der blev sagt i folketingsdebatten for 3 år siden. Jeg vil sige, at det, jeg citerede, nok var noget af det mest markante i retning af at understrege, at det drejede sig om at forfølge et bestemt mål, uanset hvad det betød i forhold til grundloven. Det er derfor, jeg valgte det citat, fordi det er det mest markante.

Jeg kan også godt sige, at vedkommende politiker i Folketinget, der talte om tæppebombning, var den konservative ordfører, hr. Frank Dahlggaard. Min hukommelse er udmærket i forhold til, hvad der skete i debatten dengang, og jeg har slået efter, og citatet er selvfølgelig korrekt.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg vil gerne sige, at denne her ulyksalige lov, som skulle stoppe statens tilskud til skolekoncerner, jo blev gennemført før min tid som medlem af Folketinget, og derfor har jeg jo ikke selv haft mulighed for at deltage i hele det forløb, der førte frem til vedtagelsen af denne her lov nr. 506 af 12. juni 1996. Jeg har kun kendskab til loven og det forløb, der lå forud, via dagspressen.

Men det skal imidlertid ikke forhindre mig i at sige, at i min gruppe og i mit parti, der lagde stemmer til loven, følte vi os i god tro, og vi følte os overbevist, så overbevist, som man nu kan blive, da vi så det her papir, der lå fra Justitsministeriet.

Det endelige svar fik vi jo så her med Højesterets dom den 19. februar, altså for godt en måneds tid siden, og som jo altså sagde, at denne her lov var grundlovsstridig.

Men jeg vil ligesom De Konservative heller ikke undlade at nævne, at det her jo ikke er nogen nem sag. Det viste det sig jo også ved, at landsretten kom til et andet resultat. Dermed ikke være sagt at jeg står her og skal retfærdiggøre den beslutning, vi tog, men jeg vil blot sige, at det her ikke var nogen nem beslutning, men at Højesteret nu er kommet frem til, at loven var grundlovsstridig, og Folketinget er ble-

vet så meget klogere om, hvor grænserne nu går mellem den lovgivende og den dømmende magt.

Det tager vi naturligvis i CD til efterretning, og derfor støtter vi det her lovforslag, der er lagt frem. Det var en forkert beslutning, vi dengang nåede frem til om Tvindlovens forenelighed med grundloven.

Men alt det andet, som CD tog stilling til i den lov, står vi til gengæld stadig væk ved, for vi mener jo stadig væk, at skolekoncerner ikke er nogen acceptabel organisationsform for frie skoler med et stort offentligt tilskud til følge.

Elisabeth Arnold (RV):

Som en af dem, der stemte for loven i 1996, husker jeg tydeligt den meget lange fase af voldsom diskussion, der gik, inden loven blev vedtaget. Også i mit parti, Det Radikale Venstre, bølgede diskussionen både internt i partiet og i pressen, og jeg kan kun sige, at det stod os fuldstændig krystalklart, at der var diskussion om, hvorvidt Tvindloven var i overensstemmelse med grundloven eller ej.

Der var forskellige juridiske eksperter, der udtalte sig imod loven, og der var nogle, der udtalte sig for, og Folketingets flertal, herunder Det Radikale Venstre, kastede betænelighederne over bord; det skulle vi ikke have gjort, det var uklogt.

En forurettet skole var så modig og stædig, at den lagde sag an mod Undervisningsministeriet og vandt sagen efter at have været igennem flere forskellige instanser. Det synes jeg var en sejr for vores retssystem, og facit er, at Folketingets flertal nu må ændre loven, fordi de har Højesterets ord for, at lovgivningen var i modstrid med grundloven.

Der er nogle, der siger, det er en historisk dag, fordi Folketinget nu må ændre loven, fordi vi har overtrådt grundloven. Jeg vil lige minde om, at det ikke er usædvanligt, at Folketinget bliver nødt til at ændre en lov, fordi forskellige instanser siger, at den her lov er i modstrid med f.eks. internationale konventioner eller imod grundloven. For eksempel har vi i Uddannelsesudvalget behandlet lovgivning om skolerejser og lejrskoler, fordi Ombudsmanden havde sagt, at de pågældende bestemmelser var i modstrid med grundlovens bestemmelser om, at folkeskolens uddannelse var vederlagsfri.

Danmark har også været nødt til at ændre lovgivning som følge af en dom ved Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg; det er sket